

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Există două tipuri de măsuri: măsuri provizorii și măsuri asigurătorii.

Măsurile provizorii sunt măsuri anterioare hotărârilor judecătorești în procedurile pe fond. Hotărârea pronunțată de instanță în cadrul procedurii pe fond poate să confirme măsurile provizorii sau să le anuleze.

Măsurile asigurătorii sunt măsuri destinate să garanteze faptul că debitorul își îndeplinește obligațiile. Aceste măsuri permit creditorilor să se asigure împotriva riscului de a nu primi ceea ce li se datorează.

Instanța poate să impună măsuri provizorii și măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului. Creditorul are dreptul prin lege să solicite anumite măsuri înainte de pronunțarea hotărârii, și chiar înaintea procedurii în instanță, care să contribuie la menținerea unor drepturi care pot fi exercitate numai după pronunțarea hotărârii. Intenția este de a se evita ca cealaltă parte să facă iluzoriu dreptul de recuperare al creditorului, de exemplu prin vânzarea bunurilor, ascunderea acestora, renunțarea la acestea sau grevarea lor de gaj sau ipotecă.

1.1 Măsurile provizorii

Măsurile provizorii pot fi impuse în procedurile prin care acestea sunt solicitate în mod specific sau în cadrul procedurilor privind fondul cauzei care sunt pendinte în fața instanței.

Se aplică norme speciale pentru măsurile provizorii în cadrul procedurilor de divorț.

1.2 Măsurile asigurătorii

A. Sechestrul (*conservatoir beslag*)

Instanța poate să acorde creditorului permisiunea de a pune sub sechestru bunurile debitorului, în vederea conservării bunurilor până la momentul stabilirii dreptului solicitat de persoana care instituie sechestrul.

Există patru tipuri de sechestru:

Sechestrul pentru colectarea de creanțe (*conservatoire verhaalsbeslagen*). Bunurile sunt puse sub sechestru după ce instanța hotărăște că o creanță monetară trebuie lichidată.

Sechestrul în vederea predării unor bunuri mobile sau a livrării unor bunuri (*conservatoir beslag tot afgifte van roerende zaken of levering van goederen*). În acest caz, sechestrul este impus asupra debitorului pentru a garanta menținerea drepturilor în calitate de proprietar sau de beneficiar îndreptățit să primească livrarea.

Sechestrul marital anterior hotărârii judecătorești (*conservatoir marital beslag*). Soțul care solicită divorțul, separarea de drept sau lichidarea comunității de bunuri poate să instituie acest tip de sechestru pentru a preveni scoaterea bunurilor din comunitatea de bunuri înainte de realizarea partajului.

Sechestrul pentru conservarea mijloacelor de probă (*conservatoir bewijsbeslag*). Scopul acestui sechestru este de a proteja mijloacele de probă.

B. Păstrarea în condiții de siguranță

Această măsură se referă, în principal, la cazurile în care există un risc ca elementele sechestrate să fie eliminate. La solicitarea persoanei care instituie sechestrul, instanța hotărăște ca elementele sechestrate sau care urmează să fie sechestrate să fie predate unui custode care urmează să fie desemnat de instanță.

Păstrarea în condiții de siguranță poate fi dispusă, de asemenea, separat de punerea sub sechestru.

C. Plasarea sub administrare

Bunurile care fac obiectul unui litigiu privind dreptul de proprietate pot fi plasate sub administrare judiciară de către instanță. De exemplu: există un litigiu privind dreptul de a livra al unei societăți. Punerea sub sechestru sau păstrarea în condiții de siguranță a bunurilor societății ar putea împiedica continuarea activității sale economice. Administratorul poate gestiona societatea pe durata procedurii.

D. Aplicarea de sigilii și întocmirea de inventare

Cu permisiunea instanței subregionale (*kantonrechter*), bunurile care aparțin unei succesiuni sau anumite bunuri deținute în comun pot fi plasate sub sigiliu de către notar. Nu este necesară reprezentarea de către un avocat. Această măsură este rar utilizată. Aceasta poate fi solicitată, de exemplu, de către moștenitori, soțul supraviețuitor sau partenerul înregistrat, executorii testamentari și persoanele cu drept (limitat) la o parte din bunurile deținute în comun. Cererea de eliminare a sigiliului este adresată, de asemenea, instanței subregionale.

La cererea persoanelor menționate anterior, printre altele, instanța subregională poate dispune întocmirea unui inventar de către un notar. Nu este necesară reprezentarea de către un avocat. Obiectivul măsurii este de a stabili dimensiunea (și valoarea) patrimoniului succesoral. Cererea poate fi prezentată împreună cu o solicitare de aplicare a unui sigiliu sau de eliminare a sigiliului. Măsura cuprinde o scurtă descriere a tuturor activelor și pasivelor din patrimoniul succesoral și, la cererea uneia dintre părți, o evaluare a valorii bunurilor mobile. În cazul în care părțile nu pot ajunge la un acord cu privire la desemnarea evaluatorului (evaluatorilor) certificat (certificați), acesta (aceștia) este (sunt) numit (numiți) de către notar.

1.3 Executarea provizorie

Dacă se solicită acest lucru, instanța poate declara hotărârea sa ca fiind executorie cu titlu provizoriu în toate cazurile care apar, cu excepția cazului în care rezultă altfel din lege sau din natura cauzei. În cazul în care acest lucru nu rezultă din lege, titlul executoriu provizoriu trebuie să fie solicitat de către reclamant. Instanța nu poate pronunța un astfel de titlu din oficiu.

O hotărâre declarată executorie cu titlu provizoriu poate fi executată imediat chiar dacă sunt formulate obiecții sau se introduce un apel sau un recurs în casație împotriva acesteia. Titlul executoriu poate acoperi integral sau parțial hotărârea. De asemenea, hotărârea ar putea fi executată fără să fie declarată executorie cu titlu provizoriu, dar executarea acesteia ar fi suspendată prin introducerea unei căi de atac. În cazul în care o hotărâre judecătorească este declarată executorie cu titlu provizoriu, executarea acesteia poate fi continuată sau chiar inițiată după introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

A. Sechestrul

Sechestrul este instituit cu permisiunea judecătorului instanței districtuale care este competent în materie de măsuri provizorii. Cererea pentru acordarea permisiunii este întocmită de către un avocat. Judecătorul se poate baza, în principiu, pe afirmațiile reclamantului. În principiu, debitorul nu este audiat. De regulă, hotărârea judecătorească este emisă în aceeași zi. În cazul unei creanțe monetare, judecătorul stabilește suma pentru care se acordă permisiunea. Judecătorul poate dispune furnizarea unei garanții pentru eventualele daune cauzate de sechestrul.

Sechestrul este instituit printr-un act notificat de către un executor judecătoresc. O persoană care instituie un sechestrul și despre care ulterior se constată că a instituit în mod abuziv sechestrul poate fi obligată la plata de daune-interese.

Procedura prin care se solicită punerea sub sechestrul generează costuri, cum ar fi: taxa judiciară de înregistrare (<http://www.rechtspraak.nl/>), costurile suportate vederea angajării unui avocat (<http://www.advocatenorde.nl/>) și onorariile executorului judecătoresc (<http://www.kbvg.nl/>).

B. Păstrarea în condiții de siguranță

Păstrarea în condiții de siguranță este dispusă la cererea părții care instituie sechestrul de către judecătorul instanței districtuale care este competent în materie de măsuri provizorii. Partea împotriva căreia se instituie sechestrul și orice alte părți interesate sunt audiate, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale împiedică acest lucru. Nu este permisă nicio cale de atac împotriva unui astfel de ordin. Judecătorul poate dispune constituirea unei garanții. Judecătorul instanței districtuale care este competent în materie de măsuri provizorii poate dispune păstrarea în condiții de siguranță separat de punerea sub sechestrul.

Procedura prin care se solicită păstrarea în condiții de siguranță generează costuri, cum ar fi: taxa judiciară de înregistrare (<http://www.rechtspraak.nl/>), costurile suportate în vederea angajării unui avocat (<http://www.advocatenorde.nl/>) și onorariile executorului judecătoresc.

C. Plasarea sub administrare

La cererea părții interesate, judecătorul instanței districtuale care este competent în materie de măsuri provizorii pune bunurile în litigiu sub administrare. Măsura nu este legată de un eventual sechestrul instituit. Eventualele sechestrul instituite asupra bunurilor nu limitează competențele administratorului. Măsura poate acoperi toate tipurile de bunuri, mobile și imobile, precum și drepturi de proprietate. Administrarea prezintă interes, în principal, pentru a asigura continuitatea gestionării bunurilor societăților de către o parte terță independentă, de exemplu pe durata procedurii.

Procedura prin care se solicită plasarea sub administrare generează costuri, cum ar fi: taxa judiciară de înregistrare (<http://www.rechtspraak.nl/>), costurile suportate vederea angajării unui avocat (<http://www.advocatenorde.nl/>) și salariul administratorului.

D. Măsuri provizorii

Procedurile provizorii pot fi desfășurate complet separat de procedura pe fond și nu trebuie să fie urmate în mod necesar de aceasta.

Judecătorul instanței districtuale competent în materie de măsuri provizorii are competența de a acorda măsuri provizorii, dacă este cazul, în toate domeniile. Judecătorul instanței subregionale este competent, de asemenea, în cauzele pentru care urmează să se pronunțe în cadrul unei proceduri pe fond. În plus față de competența teritorială normală, instanța pe a cărei rază teritorială urmează să fie luată măsura are o competență suplimentară. Fiecare ordin sau interdicție care ar putea fi solicitat(ă) în cadrul procedurii pe fond poate fi solicitat(ă) în cadrul procedurilor provizorii. Creanțele monetare pot fi permise în anumite condiții (a se vedea punctul 2.2).

În cadrul procedurilor în fața judecătorului competent în materie de măsuri provizorii, reclamantul trebuie să fie asistat de un avocat. Părâtul poate fi asistat de un avocat. În cadrul procedurilor desfășurate în fața judecătorului instanței subregionale, părțile se pot prezenta fără asistența unui avocat. Audierea este orală și informală. Hotărârea este pronunțată, de regulă, după câteva săptămâni. Instanța poate declara din oficiu că măsura provizorie este executorie cu titlu provizoriu. „Provizoriu” înseamnă că hotărârea este reversibilă din punct de vedere juridic. O hotărâre diferită poate fi emisă în orice alte proceduri pe fond.

Această procedură generează următoarele costuri: taxa judiciară de înregistrare (<http://www.rechtspraak.nl/>), onorariile executorului judecătoresc (<http://www.kbvg.nl/>) și, pentru reclamant, costurile suportate în vederea angajării unui avocat (<http://www.advocatenorde.nl/>).

Măsurile provizorii pot fi acordate, de asemenea, în cadrul unei proceduri pe fond care este pendinte, acestea aplicându-se pe durata litigiului. Măsura provizorie care urmează să fie solicitată trebuie să fie legată de cererea din procedura principală. Această procedură este foarte puțin utilizată.

În cauzele de divorț, măsurile provizorii sunt solicitate pe durata procedurii și pentru o anumită perioadă de timp ulterior acesteia. Printre exemple se numără: domiciliul conjugal, produsele destinate utilizării cotidiene, copiii și alocația de întreținere pentru soț/soție care urmează să fie plătită de celălalt soț.

Aceste măsuri sunt solicitate prin cerere separată, înaintea, în timpul și chiar ulterior procedurilor de divorț, până în momentul în care acestea încetează să mai producă efecte. Procedura orală trebuie să fie inițiată cel târziu în a treia săptămână după depunerea cererii, iar judecătorul se va pronunța cât mai curând posibil.

Această procedură generează următoarele costuri: taxa judiciară de înregistrare (<http://www.rechtspraak.nl/>) și costurile suportate în vederea angajării unui avocat (<http://www.advocatenorde.nl/>).

E. Executarea provizorie

În cadrul procedurii de citare ordinară, instanța poate, la cererea solicitantului, să declare hotărârea sa integral sau parțial executorie cu titlu provizoriu, cu excepția cazului în care rezultă altfel din lege sau din natura cauzei. Aceasta poate condiționa forța executorie cu titlu provizoriu de constituirea unei garanții. Declarația privind forța executorie provizorie este posibilă, de asemenea, din oficiu în cadrul procedurii provizorii. Același lucru este valabil în cazul procedurilor privind cererea.

2.2 Principalele condiții

A. Sechestrul

Cererea trebuie să conțină anumite informații: natura sechestrului care urmează să fie instituit și dreptul invocat de solicitant și, în cazul unei creanțe monetare, de asemenea valoarea (maximă) a acesteia. În plus, în funcție de sechestrul care urmează să fie instituit, trebuie să se demonstreze dacă teama de însușire ilegală este întemeiată. Nu este impus un interes urgent.

B. Păstrarea în condiții de siguranță

În cazul unei cereri formulate de o persoană care instituie sechestrul, nu este obligatoriu ca aceasta să aibă un caracter urgent. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor provizorii, reclamantul trebuie să aibă un interes urgent. Teamă de însușire ilegală nu trebuie să fie demonstrată.

C. Plasarea sub administrare

Aceasta implică proceduri provizorii, prin urmare, reclamantul trebuie să aibă un interes urgent. Teamă de însușire ilegală nu trebuie să fie demonstrată.

D. Măsurile provizorii

În cadrul procedurilor provizorii, reclamantul trebuie să aibă un interes urgent, instanța analizează interesele părților, iar decizia prevede măsuri provizorii. Interesul urgent al reclamantului nu trebuie să se bazeze pe circumstanțe care țin de pârât. Cererea poate fi contestată sau contestabilă. Se aplică cerințe mai stricte în ceea ce privește admisibilitatea creanțelor monetare în cadrul procedurilor provizorii. Interesul urgent al reclamantului este examinat în detaliu, în timp ce riscul imposibilității de rambursare - care poate conduce la respingerea măsurii provizorii - va trebui, de asemenea, să fie luat în considerare în evaluarea intereselor. În toate instanțele districtuale, sunt posibile proceduri provizorii pentru colectarea creanțelor pentru creanțele necontestate sau creanțele care nu pot fi contestate în mod rezonabil și care decurg dintr-un acord cu privire la bunuri livrate și/sau servicii prestate.

Pentru măsurile provizorii în cadrul procedurilor de divorț și alte proceduri pe fond, nu se aplică cerințe privind posibilitatea de contestare sau urgența cauzei. Teamă de însușire ilegală este, de asemenea, lipsită de pertinență.

E. Executarea provizorie

Nu se aplică.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

Scopul măsurilor asigurătorii este de a menține o situație *de facto* sau *de jure* pentru conservarea drepturilor (de recurs). Scopul măsurilor provizorii este de a crea o situație *de facto* sau *de jure* înaintea pronunțării unei hotărâri în procedura pe fond.

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

A. Sechestrul

În principiu, sechestrul este posibil asupra tuturor tipurilor de bunuri, cu excepția activelor destinate serviciilor publice și elementelor menționate la articolele 447, 448 și 712 din Codul de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*). O parte din salarii și din alte drepturi de plată periodice nu este eligibilă pentru punere sub sechestru. De asemenea, sechestrul poate fi instituit asupra unui drept limitat sau asupra unei părți dintr-un activ. În acest caz, sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, normele privind punerea sub sechestru a unor astfel de active (articolul 707 din Codul de procedură civilă).

B. Păstrarea în condiții de siguranță

Bunurile mobile care nu constituie bunuri înregistrate.

C. Plasarea sub administrare

Toate bunurile pentru care dreptul asupra lor este în litigiu.

D. Măsurile provizorii

Toate tipurile de bunuri pot face obiectul unei cereri în cadrul procedurilor provizorii sau al unei cereri de instituire a unor măsuri asigurătorii în procedura pe fond.

E. Executarea provizorie

Nu se aplică.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

A. Sechestrul

Consecința punerii sub sechestru este aceea că activele sechestrate sunt înghețate. Partea împotriva căreia s-a instituit sechestrul nu mai poate vinde, ceda, greva sau închiria bunurile etc. Această incapacitate de a dispune de bunuri este relativă: aceasta are efect numai în relație cu persoana care instituie sechestrul. În cazul unui sechestr prin poprire, terțul poprit trebuie, de asemenea, să se abțină de la a efectua alte plăți sau de la a preda bunurile. Cu toate acestea, dobânditorul terț de bună credință este protejat în anumite condiții. În cazul unui sechestr prin poprire, terțul poprit este obligat să declare ceea ce deține în numele părții împotriva căreia a fost instituit sechestrul. Retragerea bunurilor puse sub sechestru se sancționează.

B. Păstrarea în condiții de siguranță

Retragerea bunurilor păstrate în condiții de siguranță se sancționează.

C. Plasarea sub administrare

Administrarea bunurilor este transferată administratorului.

D. Măsuri provizorii

Conformarea este asigurată adeseori prin impunerea unei penalități cu titlu cominatoriu.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

A. Sechestrul

Atunci când acordă permisiunea pentru punerea sub sechestru, instanța trebuie să specifice întotdeauna termenul în care trebuie să fie depusă cererea în acțiunea principală. În cazul în care o acțiune principală nu este încă pendinte, instanța prevede un termen în permisiunea de punere sub sechestru, de cel puțin opt zile de la sechestrul, în care trebuie să fie introdusă acțiunea principală. Numai procedurile de obținere a unui titlu executoriu pentru plata creanței, pentru care a fost instituit sechestrul drept asigurare, pot fi considerate acțiune principală. Între timp, măsura sechestrului poate fi ridicată de către instanță la cererea persoanei ale cărei bunuri au fost puse sub sechestru sau la cererea unei alte părți interesate. În cazul în care termenul stabilit de instanță este depășit, sechestrul devine caduc.

Sechestrul devine executoriu de îndată ce persoana care instituie sechestrul a obținut un titlu executoriu, iar acest titlu a fost notificat sau comunicat părții împotriva căreia a fost instituit sechestrul (și în cazul unei popriri, de asemenea, părții terțe).

În cazul în care cererea introductivă din acțiunea principală este respinsă în mod irevocabil, sechestrul devine caduc. Sechestrul poate fi ridicat la cererea părții împotriva căreia a fost instituit acesta.

B. Păstrarea în condiții de siguranță

Măsura păstrării în condiții de siguranță poate fi ridicată de către judecătorul competent în materie de măsuri provizorii la cererea fiecărei părți interesate în cadrul procedurilor provizorii. Acest judecător stabilește, dacă este necesar, partea căreia custodele trebuie să îi predea bunurile. Ridicarea sechestrului pe care se bazează păstrarea în condiții de siguranță rezultă în ridicarea măsurii păstrării în condiții de siguranță. Custodele livrează ulterior bunurile părții împotriva căreia a fost instituit sechestrul. După ce partea îndreptățită să primească bunurile a fost stabilită prin hotărâre declarată definitivă sau executorie cu titlu provizoriu, custodele predă bunurile persoanei în cauză.

C. Plasarea sub administrare

În cazul în care nu a fost încă formulată în instanță cererea în acțiunea principală, aceasta trebuie să fie depusă într-un termen care urmează să fie stabilit de instanță. În cazul în care acest termen este depășit, administrarea se încheie.

După ce partea îndreptățită să primească bunurile a fost stabilită prin hotărâre declarată definitivă sau executorie cu titlu provizoriu, administratorul predă bunurile persoanei în cauză. Măsura administrării este ridicată prin intermediul unei decizii comune a părților sau, la cererea uneia dintre acestea, de către judecătorul competent în materie de măsuri provizorii.

D. Măsuri provizorii

Măsurile provizorii se aplică până la momentul în care instanța pronunță o hotărâre în procedura pe fond.

Judecătorul în cadrul procedurilor provizorii poate, de asemenea, să limiteze perioada de valabilitate a măsurilor sau să le condiționeze de introducerea acțiunii pe fond într-un anumit termen-limită. De asemenea, măsurile provizorii dispuse în cadrul procedurii pe fond se încheie în cazul în care acțiunea principală este încheiată prematur.

Măsurile provizorii în cadrul procedurii de divorț pot rămâne în vigoare pentru o anumită perioadă de timp după divorț. Acestea pot fi modificate sau retrase.

Măsurile provizorii dispuse înainte de inițierea procedurii de divorț devin caduce în cazul în care cererea de divorț nu este depusă în termen de patru săptămâni de la decizia de acordare a măsurilor provizorii.

E. Executarea provizorie

Instanța de apel poate suspenda executarea. Suspendarea poate fi obținută, de asemenea, prin intermediul procedurii de executare.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Norme generale

Se poate formula declarație de opoziție, apel și recurs în casație împotriva unei hotărâri judecătorești.

Declarația de opoziție poate fi depusă la instanța care a pronunțat hotărârea în lipsă, de către partea care a fost condamnată în lipsă, în termen de patru săptămâni (dată de început variabilă).

Apelul (pentru sume care depășesc 1 750 EUR) poate fi introdus în fața instanței de apel, de către partea căzută în pretenții, în termen de trei luni de la data pronunțării hotărârii.

Recursul în casație poate fi introdus la Curtea Supremă a Țărilor de Jos (*oge Raad der Nederlanden*), de către partea căzută în pretenții, în termen de trei luni de la data pronunțării hotărârii fie în primă instanță și în instanța superioară, fie în apel.

Apelul la instanța de apel și recursul în casație la Curtea Supremă a Țărilor de Jos împotriva unei hotărâri sunt posibile.

Apelul este introdus de către solicitant și părțile interesate care s-au prezentat în cadrul procedurii, în termen de trei luni de la data pronunțării hotărârii, și de către alte părți interesate, în termen de trei luni de la data notificării hotărârii judecătorești respective.

Recursul în casație poate fi introdus de către părțile care s-au prezentat în una dintre instanțele precedente, în termen de trei luni de la data pronunțării hotărârii.

Aceste căi de atac au ca efect suspendarea executării, cu excepția cazului în care hotărârea a fost declarată executorie cu titlu provizoriu.

A. Sechestrul

Nu este permisă o cale de atac superioară împotriva permisiunii de instituire a sechestrului [articolul 700 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Persoana care instituie sechestrul poate introduce apel și, ulterior, un recurs în casație împotriva unei decizii prin care se respinge cererea.

B. Păstrarea în condiții de siguranță

În cazul în care păstrarea în condiții de siguranță a fost dispusă la cererea persoanei care instituie sechestrul, nu este permisă o cale de atac superioară împotriva hotărârii.

Solicitantul poate introduce apel și, ulterior, un recurs în casație împotriva respingerii cererii.

Pot fi formulate declarație de opoziție, apel și recurs în casație împotriva unei hotărâri judecătorești provizorii.

C. Plasarea sub administrare

Pot fi formulate declarație de opoziție, apel și recurs în casație împotriva unei hotărâri de plasare a unor bunuri sub administrare.

D. Măsuri provizorii

Pot fi formulate declarație de opoziție, apel și recurs în casație împotriva măsurilor provizorii acordate în cadrul procedurilor provizorii sau al procedurii pe fond. Apelul sau recursul în casație împotriva măsurilor provizorii acordate în cadrul procedurilor de divorț nu este permis.

E. Executarea provizorie

În cazul în care o hotărâre nu a fost declarată executorie cu titlu provizoriu, o astfel de declarație mai poate fi obținută în apel sau în recurs în casație sau prin intermediul procedurii de executare. În cazul în care o hotărâre judecătorească este declarată executorie cu titlu provizoriu, judecătorul în instanța de apel poate să suspende executarea. Acest lucru nu este posibil în cadrul unui recurs în casație. Suspendarea poate fi obținută, de asemenea, prin intermediul procedurii de executare.

Ultima actualizare: 02/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.